

Γάμον ὄρεπίζων, ἐς ᾗ πῶ δ' ὠχίαν
 Ἀγροῦ καλοῦν) πάντες εἰρήνης φίλοι.
 Ὀπλων κἀπηλῶ δ' ἐκποδῶν μεθίστα).

Id est,

CLEON Atheniensis & Brasidas Laco
 Turbas per omnem diu cientes Graciam
 Bellum excitarant, sors premebat Atticum
 Acerba populum, quem Athmonensis vinitor
 Miserans Trygaeus, Cantharo ingenti uehens
 Equi instar altas pergit ad Iouis domos,
 Vultum tacentem quaritans Pacis Dea,
 Quam bellum in alta habebat absconsam specu.
 Mox cum statore verba Mercurio serens
 Turba adiunante rustica Dinam extrahit:
 (Occisione mutua occisis prius
 Brasida & Cleone Graciam turbantibus)
 Tandemq; Athenas ducit & demittitur
 Paratq; nuptias, statim ad conuiuium
 Veniunt amici Pacis agrestes simul:
 At omnis armorum propola eliminat.

PROLOGVS FLORI CHRIS-
 TIANI IN PACEM.

SALVERE multum iubeo lectores meos,
 Quos autumo esse nunc vicem spectantium:
 Nam qui videre non potest, nullus legat.
 Nec aduoco istos Quindecim-vice simos
 Urbis lutoſa arguta mendicabula,
 In ligno ocellos qui gerunt exemptiles,
 Et scipioni obnoxij obnixè duci
 Per templa currunt, per vias, per compita.
 Satisne salue Pace si aduenio bona?
 Adsum daturus Pacem, & ad vos adfero.
 Quos sibilos, quas audio minas! hui
 Pacem refellit & repellit plera plebs,
 Quamuis ferorum mœnerum Martis rudis.
 Tum magna verba funditat, mox verbera,
 Secura, donec Annibal pulsauerit
 Portas, nec unquam (quod de Athenis Demades
 Dixisse fertur) Pacem amatum ibit, nisi
 In veste pulla, attrita damnis maximis:
 Abimus ergo? an prestat ut diludia
 Poscam & faceſſam? Nolo cerritum velut
 Me saxeo imbri volgus incessat fremens,
 Aut fistula paſtoris ut Miſumenon
 Traducat: Ecce, Christianum non decet
 Optare Pacem, clamitant: mortem oppetat
 Pacis petitor, scilicet CHRISTVS tulit
 si rempse legem, non enim Pacem dare
 Venit, sed arma. Ponite iras & metum
 O contumaces, nempe pacatis volo

Vobis